

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.9.2020 r.
COM(2020) 488 final

2020/0243 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-
wschodnim Atlantyku w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa
o przystąpienie do tej konwencji, oraz w sprawie uchylecia decyzji Rady (UE) 2019/510**

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku („konwencja NEAFC”) w związku z przystąpieniem – na podstawie własnego uprawnienia w trakcie okresu przejściowego – Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) do tej konwencji.

1. KONTEKST WNIOSKU

Dnia 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Radę Europejską o zamiarze wystąpienia z Unii na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej.

Unia i Zjednoczone Królestwo wynegocjowały umowę o wystąpieniu na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Umowa o wystąpieniu¹ weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r., po jej uzgodnieniu w dniu 17 października 2019 r., wraz z deklaracją polityczną określającą ramy przyszłego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem.

W art. 127 ust. 1 umowy o wystąpieniu przewidziano okres przejściowy, w którym prawo Unii nadal będzie miało zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie („okres przejściowy”). Okres przejściowy kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r. Art. 129 ust. 1 umowy o wystąpieniu stanowi, że w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo jest związane zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych przez Unię, przez państwa członkowskie działające w jej imieniu lub przez Unię i jej państwa członkowskie działające wspólnie. Art. 129 ust. 3 umowy o wystąpieniu stanowi, że zgodnie z zasadą lojalnej współpracy w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo musi powstrzymać się od wszelkich działań lub inicjatyw, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, szczególnie w ramach wszelkich organizacji międzynarodowych, agencji, konferencji lub forów, których Zjednoczone Królestwo jest stroną na podstawie własnego uprawnienia.

Unia powiadomiła swoich partnerów międzynarodowych o szczegółowych zasadach przewidzianych w umowie o wystąpieniu, na mocy których w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo będzie traktowane jako państwo członkowskie na potrzeby umów międzynarodowych zawartych przez Unię.

Główny cel konwencji NEAFC polega na tym, by „przyczynić się do ochrony i optymalnego wykorzystania zasobów rybnych obszaru północno-wschodniego Atlantyku w ramach odpowiadających statusowi rozszerzonej jurysdykcji państwa nadbrzeżnego w zakresie rybołówstwa oraz popierać w tym celu międzynarodową współpracę i konsultację w odniesieniu do tych zasobów”. Konwencja NEAFC weszła w życie dnia 17 marca 1982 r. Zjednoczone Królestwo jest depozytariuszem konwencji NEAFC.

Konwencja NEAFC z 1982 r. zastąpiła pierwszą konwencję o rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku z 1959 r., ponieważ państwa członkowskie Unii Europejskiej wystąpiły jako poszczególni członkowie z organizacji NEAFC z 1963 r., a w 1977 r. granice łowisk podlegających jurysdykcji państw nadbrzeżnych rozszerzono do 200 mil morskich. Z kolei konwencja NEAFC z 1959 r. zastąpiła Konwencję w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb z 1946 r.

Konwencję NEAFC z 1982 r. zmieniono w 2004 r. (dodanie procedur rozstrzygania sporów) i w 2006 r. (dostosowanie konwencji NEAFC do zmian w prawie międzynarodowym

¹ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1).

i instrumentach międzynarodowych). Poprawki z 2004 r. i 2006 r. nie zostały w pełni ratyfikowane przez wszystkie umawiające się strony. W tzw. deklaracji londyńskiej z 2006 r. strony uzgodniły, że do zakończenia ratyfikacji będą stosować poprawki na zasadzie dobrowolności.

Na potrzeby konwencji NEAFC umawiające się strony ustanowiły Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku („NEAFC”). NEAFC posiada osobowość prawną i w stosunkach z innymi organizacjami międzynarodowymi oraz na terytoriach umawiających się stron korzysta z takiej zdolności prawnej, jaka może być konieczna do wykonywania jej funkcji i realizacji jej celów.

Do konwencji przystąpiło pięć umawiających się stron; wszystkie z nich to państwa nadbrzeżne położone na obszarze konwencji NEAFC: Unia Europejska (UE), Dania (w odniesieniu do Wysp Owczych i Grenlandii), Islandia, Norwegia i Federacja Rosyjska. Państwa bandery, które są zainteresowane połowami na północno-wschodnim Atlantyku, mogą uzyskać status kraju współpracującego niebędącego umawiającą się stroną, który umożliwia im upoważnienie statków pływających pod ich banderą do prowadzenia działalności na obszarze konwencji NEAFC, oraz oznacza zgodę na egzekwowanie środków NEAFC. Obecnie taki status posiada sześć państw: Bahamy, Kanada, Curaçao, Liberia, Panama i Nowa Zelandia.

Unia Europejska jest stroną konwencji NEAFC², ponieważ jej przedmiot wchodzi w zakres wspólnej polityki rybołówstwa, w odniesieniu do której Unia ma wyłączne kompetencje. Państwa członkowskie są objęte konwencją NEAFC na podstawie prawa Unii.

NEAFC jest organizacją właściwą do przyjmowania zaleceń w sprawie środków zarządzania dotyczących działalności połowowej prowadzonej poza obszarami, które znajdują się pod jurysdykcją w zakresie rybołówstwa umawiających się stron („obszar podlegający regulacji”), oraz w sprawie działalności połowowej na obszarach znajdujących się pod jurysdykcją w zakresie rybołówstwa umawiających się stron, jeżeli dana umawiająca się strona o to wystąpi. Przyjęte zalecenia stają się wiążące dla umawiających się stron, chyba że jedna z nich w odpowiednim terminie zgłosi zastrzeżenie wobec zalecenia.

Zgodnie z konwencją NEAFC każde państwo (z wyjątkiem państwa członkowskiego Unii Europejskiej) może przystąpić do konwencji w dowolnym momencie, pod warunkiem że wniosek w sprawie przystąpienia tego państwa zostanie zatwierdzony przez trzy czwarte wszystkich umawiających się stron. Wniosek zostaje przyjęty, jeżeli w ciągu 90 dni od daty zawiadomienia trzy czwarte umawiających się stron zgłasza depozytariuszowi swoją zgodę na wniosek³. Depozytariusz informuje o wyniku rozpatrzenia wniosku państwo, które wystąpiło z wnioskiem w sprawie przystąpienia, i wszystkie umawiające się strony. Przystąpienie następuje przez złożenie depozytariuszowi dokumentu przystąpienia i nabiera mocy obowiązującej w dniu otrzymania przez depozytariusza tego dokumentu.

W dniu 8 stycznia 2019 r. Zjednoczone Królestwo złożyło wniosek w sprawie przystąpienia do konwencji NEAFC jako umawiająca się strona. W tym samym dniu depozytariusz zawiadomił o tym Komisję Europejską.

Decyzją Rady (UE) 2019/510⁴ określono stanowisko Unii polegające na poparciu wniosku w sprawie przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC oraz upoważniono

² Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21.

³ W przypadku wniosku Zjednoczonego Królestwa złożonego w dniu 8 stycznia 2019 r. okres 90 dni upłynie w dniu 8 kwietnia 2019 r.

⁴ Decyzja Rady (UE) 2019/510 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy

Komisję do powiadomienia depozytariusza konwencji NEAFC o stanowisku Unii wyłącznie wtedy, gdyby wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii nastąpiło bez zawarcia umowy o wystąpieniu przed upływem terminu notyfikacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC.

Wniosek o przystąpienie Zjednoczonego Królestwa nie został zatwierdzony przez wymagane trzy czwarte wszystkich umawiających się stron: nie osiągnięto kworum trzech czwartych umawiających się stron, które muszą powiadomić depozytariusza o poparciu wniosku.

Zgodnie z art. 129 ust. 4 umowy o wystąpieniu w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo może negocjować, podpisywać i ratyfikować umowy międzynarodowe w imieniu własnym w obszarach należących do wyłącznej kompetencji Unii, pod warunkiem że takie umowy nie wejdą w życie ani nie będą stosowane w okresie przejściowym, chyba że Unia wyrazi na to zgodę. Decyzją Rady 2020/135⁵ określono warunki i procedury udzielania takiej zgody.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję Europejską o swoim zamiarze związania się, w imieniu własnym, konwencją NEAFC w okresie przejściowym. Decyzja wykonawcza Rady XXX⁶ upoważnia Zjednoczone Królestwo do związania się, w imieniu własnym, konwencją NEAFC, jako że warunki określone w art. 3 ust. 2 decyzji Rady 2020/135 są spełnione.

2. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejsza decyzja Rady powinna umożliwić Komisji poparcie, w imieniu Unii, przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC przed upływem terminu notyfikacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC.

Głównym celem wspólnej polityki rybołówstwa, określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁷, jest zapewnienie, aby działalność połowowa była zrównoważona pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym oraz by była zarządzana w sposób spójny z celami, które dotyczą osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i w zakresie zatrudnienia oraz przywrócenia i utrzymania stad ryb powyżej poziomów, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów, a także aby przyczyniała się do bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność.

W interesie Unii leży, aby Zjednoczone Królestwo współpracowało w zakresie zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania i w pełni przestrzegało postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.⁸ („konwencja UNCLOS”) oraz Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r.⁹ („porozumienie UNFSA”), lub wszelkich innych umów międzynarodowych lub norm prawa międzynarodowego.

w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji (Dz.U. L 85 z 27.3.2019, s. 22).

⁵ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

⁶ (Dz.U. L xxx z xxx, s. xxx).

⁷ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁸ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3).

⁹ Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów

Zgodnie z art. 56, 63 i 116 konwencji UNCLOS Zjednoczone Królestwo ma uzasadnione interesy połowowe na obszarze konwencji NEAFC (na morzu pełnym) oraz jako państwo nadbrzeżne na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Zjednoczonego Królestwa, które stanowią część obszaru konwencji NEAFC.

Art. 63 ust. 2 konwencji UNCLOS i art. 8 porozumienia UNFSA stanowią, że gdy te same stada gatunków powiązanych występują zarówno w wyłącznej strefie ekonomicznej, jak i poza nią na obszarze przyległym do niej, państwo nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy tych stad na obszarze przyległym muszą współpracować ze sobą w celu uzgodnienia środków niezbędnych do ochrony tych stad na obszarze przyległym. Współpracę tę można nawiązać w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub – jeżeli organizacje te nie mają kompetencji w odniesieniu do danego stada – w drodze ustaleń *ad hoc* między państwami zainteresowanymi danymi połowami.

Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC umożliwi temu państwu współpracę w zakresie niezbędnych środków zarządzania rybołówstwem, z należytym uwzględnieniem praw, interesów i obowiązków innych państw oraz Unii Europejskiej, oraz pozwoli zapewnić, by działalność połowowa nie powodowała niezrównoważonej eksploatacji stada lub stad.

Biorąc pod uwagę uzasadnione interesy połowowe Zjednoczonego Królestwa na obszarze konwencji NEAFC, spoczywający na tym państwie obowiązek współpracy w zakresie niezbędnych środków zarządzania rybołówstwem oraz konieczność zapewnienia wiążącego charakteru zaleceń NEAFC po przystąpieniu Zjednoczonego Królestwa do konwencji, Komisja zaleca, aby wniosek Zjednoczonego Królestwa został przyjęty.

Proponuje się, aby Komisja została upoważniona do poinformowania depozytariusza konwencji NEAFC o stanowisku Unii popierającym przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC.

3. PODSTAWA PRAWNA

3.1. Proceduralna podstawa prawna

3.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹⁰.

3.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Każde państwo może w dowolnej chwili przystąpić do konwencji NEAFC. Wniosek zostaje przyjęty, jeżeli w ciągu 90 dni od daty zawiadomienia przez depozytariusza o otrzymaniu wniosku trzy czwarte wszystkich umawiających się stron notyfikuje depozytariuszowi o swej

¹⁰ rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi – Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty Europejskiej – Deklaracje interpretacyjne, Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 17.
Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

zgodzie na wniosek. Depozytariusz informuje o wyniku rozpatrzenia wniosku państwo, które wystąpiło z wnioskiem w sprawie przystąpienia, i wszystkie umawiające się strony.

Przystąpienie następuje przez złożenie depozytariuszowi dokumentu przystąpienia i nabiera mocy obowiązującej w dniu otrzymania przez depozytariusza tego dokumentu. Depozytariusz informuje wszystkich sygnatariuszy konwencji i wszystkie strony, które do niej przystąpiły, o złożeniu wszelkich dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, i zawiadamia sygnatariuszy zarówno o dacie wejścia w życie konwencji, jak i o stronach, w stosunku do których wchodzi ona w życie.

Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa, po wejściu w życie, będzie wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 24 konwencji NEAFC i będzie mogło w decydujący sposób wpłynąć na treść przepisów UE.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych konwencji NEAFC. W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

3.2. Materialna podstawa prawna

3.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli przewidywany akt ma kilka celów lub kilka elementów składowych, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś pozostałe mają jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

3.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki rybołówstwa.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 TFUE.

3.3. Wniosek

Podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, powinien być art. 43 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji, oraz w sprawie uchylecia decyzji Rady (UE) 2019/510

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku¹ („konwencja NEAFC”) została zatwierdzona decyzją Rady 81/608/EWG² i weszła w życie w dniu 17 marca 1982 r.
- (2) Konwencja NEAFC ma obecnie zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w związku z tym, że Unia jest jedną z umawiających się stron tej konwencji, a art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC uniemożliwia przystąpienie do niej państw członkowskich Unii.
- (3) Zgodnie z art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC każde państwo może przystąpić do konwencji NEAFC, pod warunkiem że wniosek w sprawie przystąpienia tego państwa zostanie zatwierdzony przez trzy czwarte wszystkich umawiających się stron konwencji w terminie 90 dni od daty zawiadomienia przez depozytariusza o otrzymaniu wniosku.
- (4) W dniu 8 stycznia 2019 r. Zjednoczone Królestwo złożyło wniosek w sprawie przystąpienia do konwencji NEAFC jako umawiająca się strona. W tym samym dniu depozytariusz zawiadomił o tym Komisję Europejską.
- (5) W dniu 25 marca 2019 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2019/510³ w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji. Decyzją tą poparto przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC i została ona przyjęta na wypadek sytuacji, w której Zjednoczone Królestwo

¹ Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 22.

² Decyzja Rady 81/608/EWG z dnia 13 lipca 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

³ Decyzja Rady (UE) 2019/510 z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku w odniesieniu do wniosku Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do tej konwencji (Dz.U. L 85 z 27.3.2019, s. 22).

wystąpiłoby z Unii bez umowy o wystąpieniu. W związku z tym decyzja 2019/510 upoważniła Komisję do powiadomienia o stanowisku Unii wyłącznie w przypadku niezawarcia umowy o wystąpieniu.

- (6) Ponadto wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie nie został zatwierdzony przez trzy czwarte wszystkich umawiających się stron: nie osiągnięto kworum trzech czwartych umawiających się stron, które muszą powiadomić depozytariusza o poparciu wniosku.
- (7) Zgodnie z art. 129 ust. 4 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo może negocjować, podpisywać i ratyfikować umowy międzynarodowe w imieniu własnym w obszarach należących do wyłącznej kompetencji Unii, pod warunkiem że takie umowy nie wejdą w życie ani nie będą stosowane w okresie przejściowym, chyba że Unia wyrazi na to zgodę. Decyzją Rady 2020/135⁴ określono warunki i procedury udzielania takiej zgody.
- (8) Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję Europejską o swoim zamiarze związania się, w imieniu własnym, konwencją NEAFC w okresie przejściowym.
- (9) Decyzja wykonawcza Rady (UE) XXX⁵ upoważnia Zjednoczone Królestwo do związania się, w imieniu własnym, konwencją NEAFC, jako że warunki określone w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2020/135 są spełnione.
- (10) Zgodnie z art. 56, 63 i 116 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza („konwencja UNCLOS”)⁶ Zjednoczone Królestwo ma uzasadnione interesy połowowe na obszarze konwencji NEAFC (na morzu pełnym) jako państwo nadbrzeżne na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Zjednoczonego Królestwa, które stanowią część obszaru konwencji NEAFC.
- (11) Aby zapobiegać połowom o niezrównoważonym charakterze, w interesie Unii leży, aby Zjednoczone Królestwo współpracowało w zakresie zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania i w pełni przestrzegało postanowień konwencji UNCLOS oraz Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. (zwanego dalej „porozumieniem UNFSA”)⁷, lub wszelkich innych umów międzynarodowych lub norm prawa międzynarodowego.
- (12) Art. 63 ust. 2 konwencji UNCLOS i art. 8 porozumienia UNFSA stanowią, że gdy te same stada gatunków powiązanych występują zarówno w wyłącznej strefie ekonomicznej, jak i poza nią na obszarze przyległym do niej, państwo nadbrzeżne i państwa prowadzące połowy tych stad na obszarze przyległym muszą

⁴ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

⁵ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/XXX z dnia [data] r. w sprawie wyrażenia zgody na związanie się przez Zjednoczone Królestwo, w imieniu własnym, określonymi umowami międzynarodowymi w obszarze wspólnej polityki rybołówstwa Unii, które mają wejść w życie lub być stosowane w okresie przejściowym (Dz.U. L xxx z xxx, s. xxx).

⁶ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

⁷ Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14.

współpracować ze sobą w celu uzgodnienia środków niezbędnych do ochrony tych stad na obszarze przyległym. Taką współpracę można nawiązać w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Przystąpienie Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC umożliwi temu państwu współpracę w zakresie niezbędnych środków zarządzania rybołówstwem, co pozwoli zapewnić, by działalność połowowa nie powodowała niezrównoważonej eksploatacji odnośnego stada lub stad.

- (13) Przystąpienie jeszcze przed upływem okresu przejściowego umożliwi Zjednoczonemu Królestwu pełną realizację zobowiązań wynikających z UNCLOS w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania, które wejdą w życie z chwilą zakończenia okresu przejściowego, gdy prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do tego państwa. Zatem w interesie Unii leży, by poprzeć wniosek Zjednoczonego Królestwa o przystąpienie do konwencji NEAFC przed upływem terminu notyfikacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC,
- (14) W celu zachowania jasności i pewności prawa należy uchylić decyzję (UE) 2019/510,
PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku („konwencja NEAFC”), polega na poparciu wniosku w sprawie przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji NEAFC.
2. Komisja jest upoważniona do powiadomienia depozytariusza konwencji NEAFC o stanowisku Unii przed upływem terminu notyfikacji, o którym mowa w art. 20 ust. 4 konwencji NEAFC.

Artykuł 2

Decyzja (UE) 2019/510 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*